

men egentlig var, der ikke nær saa mange, idet en Mængde af disse Numre stod saaledes i Forbindelse med hinanden, at de i Virkeligheden kun dannede eet Forslag, og efter denne Beregning har jeg selv lagt Mærke til, at der egentlig ikke kan siges at være mere end 16 Endringsforslag. Det betragter jeg som et for den høitærede Indenrigsminister, der naturligvis interesserer sig for dette Lovforslag, gunstigt Resultat af Udvalgets Behandling ifjor. Naar jeg nu gjør den samme Sammenligning, som jeg tillod mig at gjøre igaar ved det andet Lovforslag, over, hvilken Smødefommenhed der fra den høitærede Ministers Side er vist ved Forleggelsen af det nye Forslag — til Gjengjæld vil jeg sige, for den taktske Feil, Udvalget begik ifjor, at nærmere sig saa meget til Regeringsforslaget, — er det tilsyneladende ikke nogen stor Smødefommen. Thi alt i alt faar jeg ud — tilsyneladende — at af 48 Endringsforslag ere kun 8 optagne af den høitærede Minister. Men jeg skal strax tilføie, at dette kun er aldeles tilsyneladende. Det virkelige Forhold er, at af 16 egentlige Endringer ere 8 optagne af Ministeren, og der er altsaa virtelig blevet et ringere Antal Dissenspunkter tilbage. Jeg skal nævne nogle af de væsentlige Indrømmelser og Forandringer, som ere gjorte i Lovforslaget nu, og som have været udtalte som Ønsker fra Udvalget eller dets Flertals Side. — Der er forøvrigt ogsaa stet væsentlige Indrømmelser til Mindretallene, men det skal jeg ikke dvæle nærmere ved.

Det var saaledes af Udvalget foreslaaet, at Størrelsen af den Ydelse, som den skulde have, der paa Grund af en Ulykke led en Formindstelse i sin Arbejdsevne, skulde forhøies fra — jeg tror — $\frac{2}{5}$ til $\frac{2}{3}$ af Arbejdsfortjente; det er optaget. — Der var dernæst med Hensyn til Bestaffenheden og med Hensyn til Karakteren af den Stabe, Ulykkestilfældet maatte have paaført, for at give Bedkommende Afgang til den Ydelse, Lovforslaget gaar ud paa, i det oprindelige Forslag bestemt, at denne Stabe eller den deraf flydende Følge maatte have en Varighed af 3 Dage. Udvalget mente, at det var en for kort Tid, og at 6 Dage mere vilde svare til det Rigtige. Og saa dette er optaget. — Saa er der et andet Punkt, som Udvalget tillagde megen Betydning, og som den høitærede Minister har optaget. Forslaget, som det forelaa ifjor, og som det foreligger iaar, er bygget paa en væsentlig anden Tanke end Sygeforslaget. Det realiserer sin Opgave ved at indrette en Centralforsikringsanstalt og lade Arbejdsgiverne være tvungne Medlemmer af

den; de skulle betale det, som Arbejderforsikringen koster. Det var en Tanke, som Udvalget accepterede med nogle Væmpelser, som jeg siden skal komme til at omtale, og som i alt Fald nogle af Udvalgets Medlemmer lagde Vægt paa; men man mente tilfjore, at det ikke vilde være rigtig, at gennemføre denne Tanke saaledes, at man lammede eller ihjesslog de Bestræbelser, der vare stete ad Frivillighedens Vej hos store Arbejdsgivere for paa anden Maade at skaffe deres Arbejdere en Forsikring mod Ulykkestilfælde. Saaledes som Forslaget forelaa i Fjor vare Arbejdsgiverne nødte til alle at indtræde som tvungne Deltagere i den efter Udfastet indrettede Forsikring; men naar Arbejderne havde en god Forsikring i Forveien, mente Udvalget, at det ikke var rigtig, at tilintetgjøre denne. Ganske vist havde de frivillige Bestræbelser paa dette Omraade ikke saa stort et Omfang, at man ligesom ved Sygeforsikringerne kunde bygge paa den frivillige Bestræbelse og vente, at dens Udvikling ved Støtte vilde føre til Maalet; men hvor den havde realiseret Opgaven, mente man, at det vilde være urigtigt at opgive den ved at tvinge Arbejdsgiverne ind i den nye Anstalt, selv om denne derved maatte komme til at miste Deltagere, som den ellers havde kunnet gjøre Regning paa at faae, og det maaste nogle af de betydeligste. Denne Tanke, som altsaa Udvalget havde givet Udtryk i en ny Paragraf, er optagen i Forslaget. — Jeg skal fremdeles bemærke, at et ikke uvæsentligt Punkt ligeledes er optaget i det nye Forslag, nemlig med Hensyn til en Del af de tvungne Partcipanter i den foreslaaede Forsikringsanstalt. Med Hensyn til en Klasse af dem, nemlig de egentlig industrielle Virksomheder, gaar Forslaget ud fra, at der er Forskiel i Færligheden af disse, og derfor ogsaa en naturlig Forskiel i Størrelsen af de Bidrag, som de forskjellige Færelasser bør yde. Det tidligere Forslag havde i den Henseende ment at kunne laa 3 Klasser fast, Udvalget eller dets Flertal har ment, at det ikke vilde svare til Forholdene, naar disse Klasser netop i Forslaget bleve fastsatte til 3, idet der derved kunde fremkomme store Mlemper og Uretfærdigheder, som det maatte være Bestræbelsen at undgaa. Udvalget havde i den Henseende formuleret et Forslag, som lod det ubestemt, hvor mange Klasser der skulde være, men som overlod det til Indenrigsministeren at fastsætte Antallet, og angav en nærmere Norm for, hvorledes Ydelsen af Bidrag steg fra den ene Klasse til den anden; ogsaa dette Forslag er gaaet ind i det nye Udfast. Saa er der delvis taget Hensyn til et Forslag, som gaar igjen er 4—5 Steder,